

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg C. Sp. 107 fg.) og dets *Overgang til 3die Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Jeg skal bemærke, at jeg i Henhold til den ærede Marineministers Ønske vil lade dette Lovforslag komme til sidste Behandling i et nyt Møde i Dag under Forudsætning af, at det høje Ting maatte give sit Samtykke dertil.

Dernæst gik man til:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Aandssvageanstalterne.

(Anden Behandling findes i Tidenden, Sp. 402 fg.)

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslaget i dets Helhed sattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 47 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive sendt tilbage til Folketinget, da der er foretaget Forandringer i det.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Hvalfangst ved Færøerne.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 4475 fg.)

Sagen sattes under Forhandling.

Fr. Petersen: Medens Fangsten af en vis Art mindre Hvaler, de saakaldte Grindehvaler, har været drevet paa Færøerne i Aarhundreder, er Fangsten af Storhvaler paa Søterritoriet ved Øerne af meget ny Dato. Først i Aaret 1894 begyndte en norsk Hvalfanger denne Drift. I Anledning heraf udkom der under 30te Marts

1895 en Lov om Hvalfangst ved Færøerne. Netop fordi man ønskede at begunstige Storfangsten, fastsatte Loven saa lempelige Betingelser for Udøvelsen af denne Virksomhed som muligt, og man paalagde den kun en ganske lempelig Afgift. Som Betingelse for at drive Hvalfangst krævedes, at vedkommende Person skulde have fast Hjem i den danske Stat, og Afgiften indskrænkedes til 25 Kr. af hver fangen Storhval. Siden da har Storhvalfangsten vundet i Betydning og givet større og større Udbytte fra Aar til Aar, hvilket ses deraf, at medens der i 1894 kun fangedes — hvis jeg ikke tager fejl — 57 Hvaler, blev der sidste Sommer fanget ca. 300. Ligeledes blev der begyndt med kun en Station og et Skib, medens det er sikkert, at der nu til Sommer vil blive drevet Storhvalfangst fra ikke mindre end 5 Stationer og med 7 Dampskibe. Det er ganske naturligt, at Beboerne paa Øerne have ønsket at kunne komme med i denne Virksomhed med deres Arbejde og deres Kapital. De have derfor gennem Lagtinget fremsat det Ønske, at der for Fremtiden maa stilles strengere Betingelser for Retten til at drive Hvalfangst end tidligere, og at ogsaa Afgiften maa blive forhøjet. Jeg maa bringe den højtærede Justitsminister en Tak, fordi han ved Fremsættelsen af dette Lovforslag i det væsentlige er gaaet ind paa Lagtingets Ønsker. Det følger imidlertid af sig selv, at man, naar man skal forandre Lovgivningen paa dette Omraade, ikke maa gaa de nuværende Aktieselskaber, der drive Hvalfangst, for nær. Man ser af Anmærkningerne til Lovforslaget, at Regeringen har ment, at der i denne Henseende bør foretages nogle Forandringer i det Udkast, der er kommet fra Lagtinget, Forandringer, der kunne skaffe de nu i Virksomhed værende Aktieselskaber der oppe noget større Ret, end man i Lagtinget har tiltænkt dem. Det er jo altid et noget tvivlsomt Spørgsmaal, hvor langt man bør gaa netop med den Slags Begunstigelser. Det forekommer mig, at de Bestemmelser, som findes i § 1, 2det Stykke, og i § 2, 2det Stykke, gøre de nuværende Selskaber for store Indrømmelser, saaledes at de muligvis kunne komme til at hindre dansk Kapital og Skibe under dansk Flag i at komme ind i den her omhandlede Virksomhed. Det er i alt Fald to Bestemmelser, som jeg mener, at man bør nøje overveje, inden man lader dem udkomme som Lov. I § 1, 2det Stykke, foreslaas nemlig, at de Virksomheder af den i Lovforslaget omhandlede Art, som nu drives